

Ευάγγελος Αποστόλου (ΣΥΡΙΖΑ): Δεν συμφωνούμε -εγώ λέω ποια είναι η πραγματικότητα- ότι δασικού χαρακτήρα εδάφη είναι αυτά τα οποία στην αρχαιότερη βλαστική απεικόνιση, που στην προκειμένη περίπτωση σύμφωνα με το Συμβούλιο της Επικρατείας, του 1937, 1946, 1960. Εγώ λέω ότι, επειδή σε αυτή την πορεία κάπου **όλοι πρέπει να κάνουμε εκπτώσεις** και όλοι πρέπει να το συζητήσουμε, **να αφήσουμε όλα αυτά και να έρθουμε στο**

1975. Είναι 30 χρόνια, βήμα μπροστά, αφήνουμε όλα πίσω και ερχόμαστε στο 1975. Να έρθουμε στο 1975 - 1976, όπου υπάρχει η αντίστοιχη βλαστική απεικόνιση μέσα από αεροφωτογραφίες; Αρα, δηλαδή, **ό,τι έχει γίνει μετά το 1975 - 1976 δεν αλλάζει χαρακτήρα ή μορφή (...)** Τέλος, θέλω να βάλω και μια άλλη παράμετρο που είναι πάρα πολύ σοβαρή, για να **ξεφύγουμε από το Συμβούλιο της Επικρατείας.** Υπάρχει νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας η οποία **αφήνει ένα παράθυρο πολεοδόμησης αυτών των εκτάσεων δασικού χαρακτήρα χρησιμοποιώντας την υπηρετήση του δημοσίου συμφέροντος,** το οποίο στην προκειμένη περίπτωση είναι και περιβαλλοντικό και **οικονομικό.** Αρα, λοιπόν, αν επεξηγήσουμε περισσότερο τι σημαίνει αυτό, θα πρέπει να δούμε την Τράπεζα Γης.

Γεώργιος Βλάχος (ΝΔ): Εγώ είμαι από εκείνους που πιστεύουν ότι, μετά τις πρωτοβουλίες του Υπουργείου, δίνονται λύσεις σε πραγματικά προβλήματα και πήρα αφορμή από την τοποθέτηση του κ. Αποστόλου, ο οποίος, πράγματι, **συνεδρίαση με συνεδρίαση γίνεται και πιο ρεαλιστής.** Θα πρέπει λοιπόν σε αυτό κάπου, δεν εννοώ να γίνετε κοινωνικά φιλελεύθερος που είμαι εγώ αλλά, εν πάση περιπτώσει κι εγώ θα κάνω βήματα προς τα αριστερά, αν θέλετε **και εσείς θα έρθετε προς τον φιλελευθερισμό.** Δηλαδή, χρειάζεται να διαφωνούμε τόσα χρόνια για τις περίφημες αεροφωτογραφίες; **Ηρθατε σήμερα επιτέλους, και μιλάτε για το 1975.** Εάν αυτό το είχαμε αξιοποιήσει πόσα χρόνια πριν, πόσο δασικό οικοσύστημα θα είχε σωθεί;

Ευάγγελος Αποστόλου (ΣΥΡΙΖΑ): Κύριε Πρόεδρε, δεν αντιληφθήκατε ότι αυτή την ώρα οποιαδήποτε προσπάθεια κάνουμε οριζόντιας προσέγγισης αυτών των προβλημάτων, αντιλαμβάνεστε ότι η νομολογία του ΣτΕ που έχει ξεκαθαρίσει ότι δεν θα επιτρέψει καμία μεταβολή στη χρήση αυτών των εδαφών, αν δεν ολοκληρωθούν οι διαδικασίες κατάρτισης των δασικών χαρτών, και του δασολογίου. Είναι ένα θέμα που θα το βρίσκουμε διαρκώς μπροστά μας, γι' αυτό σας λέμε ότι κατά περιοχές, ολοκληρώστε την διαδικασία, κυρώστε,

θα ξεσηκωθεί ο κόσμος. Το ξέρουν όλοι, ότι **ο ένας ήταν δασικού χαρακτήρα εκεί που έκτισε**, άλλος τον κορόιδεψαν και αγόρασε. Γιατί, λοιπόν, σε αυτή την περίπτωση να μην πάμε μετά να πολεοδομήσουμε με βάση τις διάφορες κοινωνικές ανάγκες, τα προβλήματα που υπάρχουν, **με το χάρτη που σας λέω του 1975 δεν έχουμε πρόβλημα**. Δεν μπορούμε να ξεπεράσουμε αυτό το σκόπελο, να σας φέρουμε πόσες αποφάσεις υπάρχουν στο Συμβούλιο Επικρατείας;

Διαρκής Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου της Βουλής, Τετάρτη 23 Ιούλη του 2014, συζήτηση επί του δασοκτόνου νομοσχεδίου (αναλυτικά γι' αυτό γράφουμε στη σελίδα 13). Διάλογος αποκαλυπτικός, με πρωτοψάλτη τον... ανανήψαντα βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ Βαγγέλη Αποστόλου, που αυτή τη φορά κατέβαζε την επίσημη κομματική γραμμή, επιστρατευθείς για να παίξει το ρόλο του κοινοβουλευτικού εκπροσώπου του ΣΥΡΙΖΑ κατά τη συζήτηση του συγκεκριμένου νομοσχεδίου, και ισοκράτη τον βουλευτή της ΝΔ Γιώργο Βλάχο, που έπιασε αμέσως αυτό που εννοούσε ο συριζαίος συνάδελφός του, καθότι καίγεται για νομιμοποιήσεις καταπατημένων δασικών εκτάσεων, χάριν της εκλογικής του πελατείας στο υπόλοιπο Αττικής (πριν λίγο καιρό πρωταγωνίστησε στη νομιμοποίηση του παράνομου οικισμού «Νέα Ζωή» στη Μάνδρα).

Σημειώστε την ημερομηνία. Ακριβώς σαράντα χρόνια μετά την κατάρρευση της χούντας, το πάλαι ποτέ ευρω-αναθεωρητικό ρεύμα εγκαταλείπει οριστικά μια πλευρά της πολιτικής του, με την οποία κερδοσκοπήσε πολιτικά όλ' αυτά τα χρόνια: την προστασία του περιβάλλοντος και ειδικά των δασών.

Το δασοκτόνο νομοσχέδιο θα το καταψηφίσει, βέβαια, ο ΣΥΡΙΖΑ και οι κορόνες θα περισσέψουν. Όμως μ' αυτή την τοποθέτηση που παρουσίασε ο Αποστόλου (και την έπιασε στον αέρα ο Βλάχος), ο ΣΥΡΙΖΑ πήδηξε το χαντάκι και παίρνει τη θέση του στην πλευρά των δασοκτόνων και των καταπατητών. Εκείνων που λένε: «Δεν μπορούμε να παραβλέπουμε την πραγματικότητα που έχει διαμορφωθεί και να λέμε να ξαναγίνει δάσος, όπως κάνουν οι... Οικοταλιμπάν». Πάντοτε, δε, οι σχετικές συζητήσεις ξεκινούσαν από το ενδιαφέρον τους για «τα σπίτια του κοσμάκη», που χτίστηκαν μέσα σε δάση και δασικές εκτάσεις. Για να δίνουν στις δασοκτόνες προθέσεις τους, πίσω από τις οποίες κρύβεται πάντοτε το μεγάλο κεφάλαιο, επίφαση κοινωνικής ανάγκης.

Ας εξηγηθούμε, απευθυνόμενοι σ' εκείνους που δεν γνωρίζουν τις τεχνικές πλευρές του ζητήματος και την κωδικοποιημένη γλώσσα που χρησιμοποιούν οι ειδικοί.

Χρόνια τώρα υπάρχει μια σύγκρουση ανάμεσα σ' εκείνους που υπερασπίζονται το δασικό

πλούτο της χώρας και σ' εκείνους που υπερασπίζονται τους κάθε είδους καταπατητές, μικρούς και μεγάλους, επιδιώκοντας να αποχαρακτηριστούν από δασικές τις εκτάσεις που έχουν καταπατήσει ή στις οποίες έχουν οικοδομήσει παράνομα. Πώς θα καθορίσουμε ποιες εκτάσεις είναι δάσος; Οι άνθρωποι που υπερασπίζονται το δασικό πλούτο λένε το εξής απλό: θα βρούμε τις **πιο παλιές** αεροφωτογραφίες και με βάση αυτές θα πούμε ποιες εκτάσεις ήταν δασικές και πρέπει να παραμείνουν τέτοιες. Αντίθετα, οι κάθε είδους δασοκτόνοι θέλουν να πάρουν ως βάση **πιο πρόσφατες** αεροφωτογραφίες, ώστε να νομιμοποιήσουν το μεγαλύτερο μέρος καταπατήσεων, εκχερσώσεων, οικοδόμησης.

Πριν μερικά χρόνια, ο τότε πολιτικά πανίσχυρος υπουργός ΠΕΚΑ Γ. Σουφλιάς άνοιξε μια συζήτηση για την αναγκαιότητα χρήσης των αεροφωτογραφιών του 1975, προκειμένου να γίνει η οριοθέτηση των δασών και των δασικών εκτάσεων και η κατάρτιση των δασικών χαρτών. Ξεσηκώθηκε το σύμπαν. Οι δασολόγοι (και όχι μόνο) αντέτειναν πρώτο ότι υπάρχουν οι αεροφωτογραφίες του 1945 και του 1960 και με βάση αυτές πρέπει να γίνει η δουλειά.

Σημείωσαν, παράλληλα, ότι οι αεροφωτογραφίες του 1975 αφορούν πολύ λίγες περιοχές της χώρας. Επομένως, στην πράξη θα αναζητηθούν νεότερες φωτογραφίες και επομένως θα αποχαρακτηριστούν ακόμη περισσότερα δάση και δασικές εκτάσεις. Αλλωστε, όλοι αυτοί που μιλούσαν για το 1975 έρχονταν όλο και πιο κοντά χρονικά, για να φτάσουν στην «υπάρχουσα κατάσταση». Ετσι και φύγεις από τις αεροφωτογραφίες του 1945 και του 1960, που καλύπτουν όλη τη χώρα και αποτυπώνουν πλήρως τα δάση και τις δασικές εκτάσεις, έχεις αρχίσει να «ξηλώνεις το πουλόβερ», για να φτάσεις στην πλήρη νομιμοποίηση των καταπατήσεων και ν' ανοίξεις το δρόμο για τις καταπατήσεις του μέλλοντος (γιατί αυτή η φάμπρικα δεν έχει τέλος).

Τότε ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν μ' αυτή τη γραμμή. Τώρα, έρχεται και δηλώνει να ξεχάσουμε το 1945 και το 1960 και να πάμε στις αεροφωτογραφίες του 1975, εν πλήρη συνειδήσει ότι αυτό συνιστά δασικό έγκλημα, για τους λόγους που εξηγήσαμε παραπάνω. Οι άσχετοι περί τα δασικά βουλευτές ασφαλώς δεν έπιασαν τίποτα. Οι σχετικοί, όμως, κατάλαβαν πως ο ΣΥΡΙΖΑ κάνει μια κωλοτούμπα ιστορικών διαστάσεων. Γι' αυτό ο Βλάχος έσπευσε να συγχαρεί τον Αποστόλου για το ρεαλισμό του και να τον καλέσει να κάνει κι άλλα βήματα προς τον... κοινωνικό φιλελευθερισμό. Μήπως δεν είχε πει ήδη το ίδιο πράγμα ο Αποστόλου, με τη φράση «κάπου όλοι πρέπει να κάνουμε εκπτώσεις»; Εδώ, βέβαια, δεν πρόκειται για εκπτώσεις αλλά για το... «τρελάθηκε τ' αφεντικό και τα 'βαλε όλα τζάμπα»!

Ο Β. Αποστόλου, με πτυχίο δασολόγου παρακαλώ, διέγραψε με μια μονοκοντυλιά τις

επιστημονικές απόψεις των δασολόγων και τους αγώνες τόσων δεκαετιών για την υπεράσπιση του δασικού πλούτου της χώρας και την αποκατάσταση των ζημιών από καταπατήσεις, εκχερσώσεις, παράνομους οικοδομικούς συνεταιρισμούς κτλ. Δεν περιορίστηκε, όμως, μόνο σ' αυτό. Μετατράπηκε και σε σύμβουλο των δασοκτόνων, εισηγούμενος παράθυρα για την παράκαμψη του ΣτΕ με επίκληση του «δημοσίου συμφέροντος»! Προσέξτε πόσο κυνισμό αποκαλύπτει η πρότασή του: «Τέλος, θέλω να βάλω και μια άλλη παράμετρο που είναι πάρα πολύ σοβαρή, για **να ξεφύγουμε από το ΣτΕ**. Υπάρχει νομολογία του ΣτΕ η οποία **αφήνει ένα παράθυρο πολεοδόμησης αυτών των εκτάσεων δασικού χαρακτήρα χρησιμοποιώντας την υπηρετήση του δημοσίου συμφέροντος**».

Κάντε λίγο τη σύγκριση. Μέχρι τώρα από το ΣτΕ προσπαθούσαν να ξεφύγουν οι μεγαλοκαταπατητές, οι Μελισσανίδηδες, οι Μαμιδάκηδες, οι Στέγγοι κ.ά. Το ΣτΕ έχει πάψει εδώ και χρόνια να εφαρμόζει μια σκληρή γραμμή υπεράσπισης των δασών. Έχει εγκρίνει πράγματα που παλιότερα θα ήταν αδιανόητα. Δεν είναι δηλαδή ο Κέρβερος που διώχνει μακριά τους καπιταλιστές από τα δάση και τις δασικές εκτάσεις. Ερχεται λοιπόν ο βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ και προτείνει στη Βουλή, χρησιμοποιώντας γλώσσα λαμόγιου της πιάτσας, «πώς θα **ξεφύγουμε** από το ΣτΕ»!

Στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ, στο οποίο μιλήσαμε γι' αυτή την ιστορικών διαστάσεων κωλοτούμπα, δεν είχε κανένα πρόβλημα να μας απαντήσει με εξουσιαστικό κυνισμό: «Εγώ σε λίγο καιρό θα είμαι κυβέρνηση»!

Τίποτα δεν είναι τυχαίο. Πριν λίγο καιρό, κορυφαία στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ μπαινόβγαιναν στο γραφείο του Μελισσανίδη για να κλείσουν μια συμφωνία καταστροφής του Αλσους της Νέας Φιλαδέλφειας. Ξεσηκώθηκε κόσμος, η κρίση μεταφέρθηκε και μέσα στον ΣΥΡΙΖΑ (ειρωνεία: ο Αποστόλου ήταν ο πρώτος που στηλίτευσε τη συμφωνία με τον Μελισσανίδη), αναγκάστηκε ν' αλλάξει θέση, να αποστεί από τη συμφωνία. Τώρα, στο όνομα του «εμείς σε λίγο θα κυβερνήσουμε», τάσσονται με την πλευρά των δασοκτόνων. Μπορούμε να καταλάβουμε τι δασική πολιτική θα εφαρμόσουν αν κυβερνήσουν, κρίνοντας απ' αυτά που δηλώνουν ως αξιωματική αντιπολίτευση. Μπορούμε, όμως, να καταλάβουμε και πώς θα φερθούν όταν απέναντί τους θα έχουν την Μέρκελ, τον Ολάντ και τον Γιούνκερ και όχι κάποιους δευτεροκλασάτους έλληνες καπιταλιστές ή εκπροσώπους οικοδομικών συνεταιρισμών.

ΥΓ: Στη Βουλή ο ΣΥΡΙΖΑ μετέτρεψε όλη τη συζήτηση σε συζήτηση περί των οικοδομικών συνεταιρισμών, αφήνοντας έξω τα τεράστια ζητήματα που εγείρει το δασοκτόνο νομοσχέδιο.

ΚΟΝΤΡΑ - ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΦΥΛΛΟ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ 26 ΙΟΥΛΗ